

Träslottet: Vika grodor

Hippien och jag var på besök hos dottern, som hade vuxit upp och flyttat hemifrån. Hon var trångbodd och vi fick ligga skavfötters i hennes smala säng. Själv kurade hon ihop sig på huvudkudden. Jag var nöjd eftersom jag fick ett eget täcke, men Hippien klagade över att han inte fick plats att sträcka ut sig.

- Du kunde ju ha legat i vilstolen i stället då, föreslog jag.

- I en sån formgjuten historia kan man väl inte sova. Nu är det morgon, dags att vika grodor för att dryga ut familjeekonomin!

Hippien visade några grodor han hade vikt i färgade papper. De kunde användas som skålar med eller utan lock, eller till exempel som påskägg. Några av grodorna hade klistermärken med kycklingmotiv, och jag fick genast idéer om hur man kunde utveckla dekorationerna med färgglatt tidningspapper, silkespapper och textil.

- Kan du visa oss hur man viker?

- Det är väl onödigt. Det är ju bara att följa de streckade linjerna. Lägg inte ner för mycket möda på dekorationerna, det är inte rationellt, det här är säljesaker.

Jag försökte förklara att om jag skulle använda min tid åt att vika grodor ville jag ha roligt och känna mig skapande under tiden, men jag förstod att det inte skulle tjäna mycket till. Istället tog jag några grodor med mig och gick och satte mig i gymnasieskolans café. Jag balanserade grodorna, koppen och mackan på en vinglig bricka och fann ett ledigt bord där jag började bre ut mina papper. Snart fick jag maka mig åt sidan för att ge plats åt några glada barn.

Från aulan hördes ljuva toner. Barnen berättade att det var estetprogrammet som hade konsert. Jag blev förvånad över hur bra stråkarna lät. Tänk, här hade jag själv jobbat en gång i tiden. Det var något att vara stolt över.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten